

Věnování

Tuto knihu bych rád věnoval svému synovi Jáchymovi,
který mě k napsání příběhu o drakounech inspiroval.
Věnuji ji ovšem také všem dalším dětem a rovněž dospělým,
kteří se stále cítí být dětmi.

OBSAH

Jak Kristýnka našla vajíčka 5

Jak se drakouni vylíhli 7

Jak nakoukli do ledničky a mrazáku 15

Jak prozkoumali koupelnu 23

Jak se dostali do tmavé chodby 29

Jak poznávali kuchyň 35

Jak si četli 42

Jak se dívali na televizi 48

Jak hasili záclonu 52

Jak usnuli a zdál se jim sen 56

Milí malí (i velcí) přátelé,

Sám jsem inspiroval můj malý syn, který byl rády podobného vzezření zcela okouzlen. Často po mně večer chtěl, abych mu vyprávěl pohádku, kde se tyto příšerky vyskytovaly, a sám si podobné příběhy vymýšlel. Sám jsem hrál se třemi umělohmotnými dinosaury, kterým dal jména Pepík, Lojzík a Frantík.

Díky mému synovi jsem musel vymýšlet nové a nové dinosauří příhody, se tato vyprávění postupně zformovala do jednoho smysluplného pohádkového příběhu. Pak přišel nápad příběhy sepsat a případně je ať už jakkoliv ať už jakkoliv

Označení „drakoun“ vzniklo jakýmsi spojením a přetvořením slov drak a dinosaurus. Pochybnosti jsem ale měl o podobě drakounů. Prolistoval jsem proto několik dětských knih o dracích a dinosaurech. Draci se však ve většině svých příběhů krvelačné příšery, které působily hroživě a strašidelně. Dinosauři byli zase zpodobňováni příliš realisticky, nepohádkově a navíc i s pedagogicky naučným podtextem.

Nakonec jsem našel šikovnou spolupracovnici, výtvarnici Báru Čechovou, která dotvořila mou představu podoby drakounů, sama ji autorsky dotáhla do konce a co je nejdůležitější: vdechla drakounům život. Sám jsem se snažil, aby drakouny bylo možné si tyhle tři malé dobrodruhy představit v nejrůznějších humorných i nebezpečných situacích, při kterých je svým fotoaparátem zachytila Denisa Blatná.

Naše drakouny vám představíme v knize, kterou bychom rádi věnovali všem lidem!

Zdeněk Král